

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind II 1842-49

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr02-shoot-idm140151022389248.pdf> (tilgået 19. oktober 2021)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

↪ Men næppe hører hun vognen køre for døren, før hun sætter sig tavs hen og så modtager onkel på den ligegyldigste måde af verden med et tørt, knapt hørligt goddag! Hvor ofte har jeg da ikke ønsket, at onkel havde set hendes angst for ham!« Når jeg da sagde til Dorothea: »Hvorfor fortalte De ham det ikke?« svarede hun: »Ak, ingen her taler jo med onkel; vi er fra små af blevet så afvænte dermed, at jeg tør ikke; jeg kan ikke komme ud af det; jeg gyser for de forundrede øjne, han ville sætte op, ifald jeg begyndte på sligt.« Her var altså Suhrs store fejl. Hvorfor nærmede han sig ikke mere til sine egne, til dem, der holdt af ham? Ak, det er svært at genvinde en [kærlighed,] der engang er forspildt.